

CÁNTIGAS POPULARES

Se quéres tratar comigo,
Lávate d'arriba abaijo,
Qu'as meniñas d'esta terra
Non son lórda de refaijo.

Cada vés que n'o tinteiro
Mollo a pluma, pra escribirche,
Penso se m'engañarías,
Meu corazon ó abrirche.

S'eu flojéo e ti flojéas,
Nunc'á amárnos chegarémos.
Apréta ti, s'eu aflojo,
E verás como corrémos.

As tellas d'o teu tellado
Botan a auga ó rivés.
Cumple con outros amores;
Comigo cumplido tés.

Chamácheme pera-fóle,
 Pera-fóle n'hei de ser.
 Anque caya de madura,
 Non has ti de me comer.

Meniña qu'está calada,
 Cando de cantar adoita,
 N'o corazon algo sinte,
 Ou vé que ninguén a escoita.

O meu amor é pequeno.
 Ser pequeno non é péro.
 Méto-o n'a manga d'o sayo;
 Falo con él cando quero.

Os dentes d'a miña dóna
 Mórdenme cando lle rifo.
 Heilles de pasa-l-a lima,
 Por s'esa maña lle quito.

Eu caseime c'unha vèlla,
 Pórque tifa moito gando.
 O gando foise morrendo,
 A vèlla foime quedando.

Arreventas, pórque canto,
 E moito mais, pórque río.
 Teño de cantar e rir,
 Fágach'ou non mal partido.

Se canto, chámanme tola,
 E, se bailo, a divirtida.
Válgame Nuestro Señor;
 Non sei de que modo viva.

O caravèl, dende qu'abre
 E de ver com'arrecénde.
 Non hai cousa mais amante
 Que un galan cando preténde.

Teño un amor n'o sobrado
 E outro teño n'a cociña.

O d' arriba, Jan Soldado;
O d' abaijo, Jan Morriña.

O meu home foi ó muiño.
A muiñeira tiña a sarna.
Möeríau de mestura,
Cand'o meu home se raña.

Ámote e mais non ch'o digo,
Por ser eu vello, rapaza,
Qu'anqu'amor é caprichoso,
Moitas veces non tén traza.

Chuvia qu'en pasar non tarda,
Algo, emporeso, ela molla;
Nena, que te pós á vista,
Ten tino d'a túa honra.

Custureiriña bonita,
Dám'un alfiler de plata
Pra sacar d'o corazon
Unha espiña que me mata.

Fuch'afóra y eu quedei.
S'outra ves chegas á ir,
De min non responderei,

Se ti vira-l-o qu'eu vin,
Ja t'habías d' admirar:
Unha cadéla con pitos
E unha galiña ladrar.

Taresa pideume troitas.
Éla morría e morría,
Yasí deill'unha sambórca,
Pórque troitas n'as había.

Se quieres trocar, troqñemos
Eses teus ollos azules
Po-l-os meus, que son morenos.

MARCIAL VALLADARES.